

Yirmi İki Mayıs

– güney-su · 22 Mayıs 2017

Buruk cümlelerimle, yaralarımı kanata kanata yürüyorum bu yolu.. Bazen engebeli de olsa insanoğlu alışıyor sonuçta kaybettiğine ve yaşama tutunma arzusu kaplıyor benliğini.. Lâkin beceremiyor..Bugün tam yirmi dört sene oldu ve ben halâ alışamadım gidişine.. Sanki seninle birlikte çocukluğum da gömüldü toprağın bağrına..Direnmekten vazgeçmiyorum aslında ama ölümün sillesini daha küçücükken yemişliğime ver anne.. Bu yüzden hep suretimin aksi kırgınlığı..Örmeye nefesinin yetmediği saçlarıma ak bir krallık kuruldu sanki.. Göğüs göğüse çarpışsam da engel olamıyorum hayatın ters akışına.. Yoksun ya b'aktığım her pencereden elem yağıyor gözlerime.. Tâkatsizim işte..Daha dün, eski resimlere takıldı aklım ve fark ettim ki pasta üflediğim resmim hiç yokmuş benim.. İyi ki de yokmuş dedim ama kendimce.. Sesini unuttuğum an(ı)larıma bir de doğum günümü eklemek ne kadar doğru olurdu ki.. Hem artık büyüdüm ben anne, doğduğuna içinde pişmanlık büyüterek..Etrafım insan kalabalığı anne.. Düşünsene babam her sene bugün arardı beni, “sesini duymak istedim kızım” der ve kapatırdı telefonu.. Bugün o da aramadı.. Babam da yaşlandı tabi hoş görmek gerek.. Ağabeyim de işte sadece “nasılsın” demeye yetindi, mesaj yoluyla o da.. Demek ki erkekler duygularını bastırabilmekte bizden daha iyi, tekrarından geçmiş oldum yine..Teyzeler soruyorum seni arada.. Tanıdığım herkes seni anlatsın istiyorum.. Seninle ilgili her şeyi, senin her kelimeni biriktirmek istiyorum kalbimde çünkü.. Bir de her gece başımı yastığa koyunca senin o parmak uçlarını öpmeye doyamadığın küçük kızın oluyorum halâ.. Bu gece gelir misin rüyama.....Hayat işte, yoruyor bazen alnımızın çizgileri..Çok özlüyorum seni anneHep dua ile..